

Ikt. sz.: NOB-40/9-2/2016.

NOB-3/2016. sz. ülés
(NOB-40/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2016. február 22-én, hétfőn, 9 óra 36 perckor
az Országház Esterházy János tanácstermében megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	<i>3</i>
<i>Az ülés résztvevői.....</i>	<i>4</i>
<i>Elnöki bevezető</i>	<i>5</i>
<i>Határozatképesség megállapítása, napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>A 2017. év Arany János-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat (H/8343. szám)</i>	<i>5</i>
<i>Závogyán Magdolna kiegészítése.....</i>	<i>5</i>
<i>Földi László kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Kérdések, észrevételek.....</i>	<i>6</i>
<i>Válaszadás</i>	<i>7</i>
<i>Határozathozatalok</i>	<i>8</i>
<i>Tájékoztató a Vasárnapi Iskola Alapítvány tevékenységéről.....</i>	<i>9</i>
<i>Jámborné Benkei Ildikó tájékoztatója.....</i>	<i>9</i>
<i>Lázár Enikő kiegészítése</i>	<i>11</i>
<i>Jámbor Zsuzsanna kiegészítése.....</i>	<i>12</i>
<i>Moszkovits János kiegészítése</i>	<i>12</i>
<i>Kérdések, észrevételek, vélemények</i>	<i>13</i>
<i>Válaszadás</i>	<i>17</i>
<i>Egyebek</i>	<i>18</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>18</i>

Napirendi javaslat

1. A 2017. év Arany János-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat (H/8343. szám)
(L. Simon László (Fidesz), Földi László (KDNP), Németh Szilárd István (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
2. Tájékoztató a Vasárnapi Iskola Alapítvány tevékenységéről

Előadók:
Jámborné Benkei Ildikó alapító
Moszkovits János, az MTVA „Határok nélkül” című műsorának felelős szerkesztője, a Vasárnapi Iskola Mozgalom támogatója
Lázár Enikő, a Vasárnapi Iskola önkéntese
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Pánczél Károly (Fidesz)**, a bizottság elnöke
Szászfalvi László (KDNP), a bizottság alelnöke

Bóna Zoltán (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Petneházy Attila (Fidesz)
Ander Balázs (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)
Kiss László (MSZP)

Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló

Helyettesítési megbízást adott

Szabolcs Attila (Fidesz) Petneházy Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Závogyán Magdolna helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Földi László (KDNP)
Jámborné Benkei Ildikó, a Vasárnapi Iskola Alapítvány alapítója
Moszkovits János, az MTVA „Határok nélkül” című műsorának
felelős szerkesztője, a Vasárnapi Iskola Mozgalom támogatója
Jámbor Zsuzsanna, a Vasárnapi Iskola önkéntese, felvidéki referense
Lázár Enikő, a Vasárnapi Iskola önkéntese

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 36 perc)

Elnöki bevezető

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, alelnök urat, nemzetiségi szószóló urat, kedves vendégeinket, államtitkár asszonyt, Földi László képviselőtársunkat mint előterjesztőt és minden kedves vendégünket a Nemzeti összetartozás bizottsága mai ülésén.

Határozatképeség megállapítása, napirend elfogadása

Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes. Szabolcs Attila alelnök úr jelezte, hogy ugyanebben az időben a Költségvetési bizottság ülésén vesz részt, rajta kívül egyébként a bizottság minden tagja itt van. Szabolcs Attila alelnök urat Petneházy Attila képviselő úr helyettesíti.

Kérdezem a bizottságot, hogy a kiküldött napirenddel, mely három pontból áll, egyetért-e. Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság egyhangú döntéssel a mai napirendünket elfogadta.

A 2017. év Arany János-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat (H/8343. szám)

Első napirendi pontunk egy határozati javaslat, amelyre fölcsatlakoztunk a múlt héten, a 2017. év Arany János-emlékévvé nyilvánításáról szól, L. Simon László, Földi László és Németh Szilárd István képviselő urak önálló indítványáról van szó.

Köszöntöm a napirendi pontnál az Emberi Erőforrások Minisztériuma részéről megjelent Závogyán Magdolna kultúráért felelős helyettes államtitkár asszonyt és ismételten Földi László képviselő urat mint előterjesztőt.

A részletes vitában az első szakaszra kerül sor, illetve egy módosító javaslat az, ami minket érint, amelyet én nyújtottam be. Kérdezem államtitkár asszonyt a tárcaálláspontról.

Závogyán Magdolna kiegészítése

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Üdvözlöm én is önöket.

Szellemiségében egyértelműen támogatjuk az ön módosító javaslatát, a megfogalmazás átszövegezését viszont javasolnánk újragondolni az alábbi módon: az Országgyűlés támogatja és szorgalmazza mind az anyaországban, mind a határon túl élő magyarság körében olyan rendezvények, megemlékezések szervezését, valamint oktatási anyagok készítését, amelyek Arany János munkásságával kapcsolatosak és hozzájárulnak a méltó megemlékezéshez. Ennyi pontosítást szeretnénk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszonynak. Tehát jól értem, hogy az eredeti módosító javaslatot nem támogatja, hanem ezzel a módosítással? *(Závogyán Magdolna: Igen.)* Kérdezem képviselő urat mint előterjesztőt.

Földi László kiegészítése

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Asszony! Csatlakozunk mint előterjesztők államtitkár asszony véleményéhez, és a második gondolatot támogatjuk, azt a gondolatot, amely arról szól, hogy átfogalmazza egy picit azt a módosító javaslatot, amit Pánczél képviselő úr benyújtott ehhez az indítványhoz. Abszolút mértékben támogatjuk szellemiségében, de ez az átfogalmazás szerintem, úgy mondjam, taktikusabb és

politikusabb, mint az eredeti módosító indítvány. Természetesen azt is el kell mondanom, hogy az eredeti előterjesztés is tulajdonképpen számolt ezzel a lehetőséggel, hiszen nem zárta ki a határon túli magyarságot ebből az ünnepkörből, ebből a megemlékezéséből, de ezzel a módosító javaslattal, amit államtitkár asszony is az előbb felolvasott vagy elmondott, azzal mint előterjesztők, maximálisan egyetértünk és támogatjuk.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Én viszont nem értek egyet, én elnök úr eredeti javaslatával értek egyet. Az az átfogalmazás, amit fel tetszett olvasni - elnök úr eredeti javaslata világosan beszél külön az egykori Magyarországhoz tartozó területeken élő magyarokról, illetve az ezen kívül élőkről -, az a javaslat, amit el tetszett mondani - a határon túli magyarság körében -, a hagyományos szóhasználat szerint a határon túli magyarságon a Kárpát-medencében élő magyarságot szokás érteni. Ebben a megfogalmazásban, amit ön mondott, ebben nincsen benne a diaszpóra, Nyugat-Európa vagy a Kárpát-medencén kívül élő magyarság. Ebből a szempontból én ezt egyáltalán nem tartom pontosnak, én a magam részéről fönntartanám elnök úrnak a pontosabb javaslatát. Illetve hadd kérdezzem meg öntől, hogy az elcsatolt országrészek kifejezést miért nem tartják szerencsésnek, gondolom, ez a problémának az oka. Köszönöm szépen.

Illetve, bocsánat, még egy kérdésem lenne. Előterjesztő képviselőtársamnak köszönöm szépen, hogy felhívta a figyelmünket erre a fontos évfordulóra, amelyet, én biztos vagyok benne, hogy minden politikai párt támogatni fog, csak azt szeretném megkérdezni képviselőtársamtól, hogy amikor ezt a javaslatot benyújtották, számoltak-e azzal a lehetőséggel, vagy eszükbe jutott-e esetleg e mögé a javaslat mögé olyan formában egy teljesebb konszenzust rakni, hogy ezzel kapcsolatban esetleg már előterjesztői szinten a többi, frakcióval rendelkező pártot megkeressék. Amennyiben nem, akkor ez miért nem történt meg, vagy miért tartják jobbnak és helyesebbnek egypárti javaslatként ezt az egyébként minden támogatására számot tartható javaslatot a Ház elé hozni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e más kérdés, hozzászólás a bizottság részéről? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy engedjék meg, hogy én is mint a módosító javaslatot benyújtó képviselő, egy gondolatot hadd fűzzek hozzá.

Természetesen megértem mind az előterjesztőt, mind a tárca álláspontját, hogy az eredeti határozati javaslat szövegtervezet sem volt kizáró, tehát a lehetősége abban is benne van, hogy ne csak az anyaországban kerüljön sor az Arany János- emlékévre, hanem vonatkozik ez természetesen a határon túliakra, az elcsatolt országrészekre és a diaszpórára is. Engedtessek meg nekünk, hogy mi, akik képviselői munkánk során leginkább nemzetpolitikával foglalkozunk, érezzük azokat a finomságokat, hogy más a határon túli kifejezés és más a diaszpóra is.

Köszönöm szépen Szávay képviselő úrnak, hogy ebben támogat, viszont azt is föl kell mérjünk - ha egyáltalán szeretnénk ezt pontosítani -, hogy valóban ez az emlékév, ennek az üzenete, ennek az eseményei eljussanak a határon túlra is, és ezt szeretnénk módosító javaslatba foglalni. Itt a módosító javaslat olyan utat vehet, hogy a tárca nem támogatja, az előterjesztő nem támogatja és marad az eredeti verzió, és még ennyi pontosítást sem érhetünk el, mint amennyi a tárca javaslata, vagy amivel egyetértett. Tehát félek attól, hogy a módosítás el fog vérezni akár a Törvényalkotási bizottságnál vagy a Ház előtt.

Kérdezem az előterjesztők képviselőjét vagy államtitkár asszonyt, hogy kívánnak-e válaszolni a Szávay képviselő úr által felvetett kérdésre. *(Jelzésre:)* Földi László képviselő úr!

Válaszadás

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Nem volt előzetes konzultáció a parlamenti pártokkal ebben az előterjesztést megelőzően. Azt gondolom, hogy tulajdonképpen mindenki támogatja ezt a lehetőséget, hogy a 2017-es esztendő Arany János-emlékévé legyen, így nem tartottuk ezt szükségesnek, hiszen a Ház előtt, a bizottsági üléseken mindent elmondtunk ezzel kapcsolatban. Nem tartottuk szükségesnek. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Államtitkár asszony!

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen.

Azt gondolom, hogy ha a megfogalmazást nézzük, akkor az elcsatolt országrészek és a diaszpóra magyarság köre pontosan azt a kört lefedi, amit mi megfogalmaztunk a határon túl élő magyarság körében, tehát mind a kettőt értelmezi. Tehát ha értelmezési szempontból nézzük, akkor ez egy tág gyűjtőfogalom, és nem zárja ki egyik a másikat. Mi azt gondoljuk, hogy értelmezhető mind a két módosítóban megjelent csoport vonatkozásában a mi javaslatunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Most azon vívódom itt magamban, hogy mit tegyek, mert én magam megtehetem azt, hogy a saját módosító javaslatomat visszavonom, és miután azt látom, hogy mind az előterjesztő, mind pedig a tárca által megfogalmazott, támogatott módosító javaslat is van, ott legalább a remény megvan arra, hogy az meg tudja harcolni a maga útját a magyar törvényhozásban és legalább ez bekerül. *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen.

Amennyiben ezt elnök úr visszavonja, akkor nehéz helyzetbe hoz minket itt Ander képviselőtársammal. Én szeretném ismét elmondani, hogy az önök megfogalmazása nem vonatkozik a Kárpát-medencén kívül élő magyarságra. Határon túli magyarság alatt az elmúlt évtizedekben kialakult terminológia szerint - egyébként nevezzük elcsatolt területeknek vagy szomszédos országoknak, nevezzük bárhogy -, határon túli magyarság alatt a korábbi határainkon belül, a jelenlegi határainkon kívül élő magyarságot értjük. Az önök megfogalmazása konkrétan kizárja ebből a Kárpát-medencén kívül élő magyarság körében történő megemlékezéseket, ez egészen biztos. Úgyhogy a szándékot értjük, de ezzel a megfogalmazással mi semmiképpen sem tudunk egyetérteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

(Jelzésre:) Kiss László képviselő úr és utána pedig képviselő asszony.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Megpróbálok egy kompromisszumos javaslatot tenni, hátha erre van esély. Mi lenne, hogyha ebbe a bizottsági módosító javaslatba azt tennénk, hogy beszúrnánk a diaszpóra kifejezést illetően módon, hogy mind az anyaországban, mind a határon túl élő és a diaszpóra magyarságának körében. Egy hasonló megfogalmazásban ezt lehetne-e esetleg támogatni? Mert ha a diaszpóra kifejezés szerepel, akkor szerintem egy pontos, egzakt

megfogalmazást kapnánk, mindenkinek megfelelő lehetne ez a dolog, és akkor át tudna menni konszenzussal, egyhangúlag ez a javaslat.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Dunai Mónika képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Látható, hogy a céllal a bizottság tagjai egyetértenek, itt valóban csak a megfogalmazás mikéntje, ami látszólag nem tűnik olyan fontosnak, mégis van jelentősége, hogy hogyan fogalmazunk itt egy-egy szóval. Azt javaslom, hogy amennyiben a bizottság úgy ítéli meg, hogy a mi szempontunkból és a bizottság téma-, feladatköre szempontjából mind a kettő előremutató és az eredeti javaslatához képest többletet jelent - ezt az előterjesztő képviselője is elmondta -, akkor akár a bizottság a mai ülésen a mi szempontunkból mind a kettőt is támogathatná. Tehát én nem érzem szükségesnek, hogy elnök úr visszavonja a saját javaslatát, úgyis még folytatódni fog ennek a napirendnek a tárgyalása, a Törvényalkotási bizottság előtt is fog feküdni, addig még esetlegesen egyeztetéseket, akár többpárti egyeztetést is lehet folytatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tisztelettel kérdezem az előterjesztőt vagy államtitkár asszonyt, itt most egy új helyzet van, Kiss László képviselő úrnak volt ehhez az önök által támogatott módosító javaslatához még egy beszúrt szócska: mind az anyaországban, mind a határon túl élő és diaszpóra magyarság körében *(Kiss László: És a diaszpóra magyarságának körében.)*, és a diaszpóra magyarságának körében, és onnantól kezdve folytatódik. Ez ellen van-e ellenvetés? - kérdezem. Köszönöm szépen.

(Jelzésre:) Földi László képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Befogadhatjuk a képviselő úrnak ezt a javaslatát, tehát ebben a formában támogatjuk ezt a módosító indítványt, ha a diaszpóra kifejezés bekerül ebbe a szövegbe. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Figyelembe véve Dunai Mónika képviselő asszony javaslatát is, tehát van itt egy eredetileg általam benyújtott módosító javaslat, majd eldől, hogy ez tud-e a jövőben működni, tisztelettel kérdezem a bizottságot, hogy ki az, aki azt támogatja. Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Dr. Sándor Tamás: Az eredeti.)* Tehát a Pánczél Károly-féle módosító javaslat. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Köszönöm.

A bizottság egyhangúlag támogatta.

Jön a következő módosító javaslat, amelyik itt fekszik előttünk, amelyhez Kiss László képviselő úr tett még egy beszúrást. Tehát úgy hangozna: az Országgyűlés támogatja és szorgalmazza mind az anyaországban, mind a határon túl élő és diaszpóra magyarságának körében olyan rendezvények, megemlékezések szervezését, valamint oktatási anyagok készítését, amelyek Arany János munkásságával kapcsolatosak és hozzájárulnak a méltó megemlékezéshez. *(Kiss László: És a...)* ...és a diaszpóra magyarságának körében. Ezt mint bizottsági módosító javaslatot tudjuk beadni, ami megegyezik az előterjesztő szándékával. Ki az, aki ezzel egyetért? Aki igen? *(Szavazás.)* Köszönöm. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság egybehangzó igennel elfogadta. Köszönöm szépen.

Szavaznunk kell a részletes vita lezárásának tényéről. Ki az, aki egyetért azzal, hogy itt a részletes vitát lezárjuk? Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás: István: Bocsánat, elnök úr. A többről nem kell szavaznunk?)* A többi nem hozzánk lett címezve, kapcsolódó bizottság vagyunk csak. Tehát arról kérek szavazást, hogy a

részletes vitát lezárjuk-e. Aki igen? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság a részletes vitát lezárta.

Másrészt döntenünk kell a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról azzal, hogy a döntés egyben a határozati hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést jelenti, ugyanakkor felhatalmazza a bizottság a bizottság elnökét, hogy a jelentést benyújtsa az Országgyűléshez. *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Annyit kérek elnök úrtól, amennyiben ön lesz a bizottság előadója, hogy a bizottsági megbeszélés vagy az ügy bizottsági tárgyalása kapcsán annyit mindenképpen legyen szíves elmondani a beszámolójában, mi a javaslatot megtámogattuk, illetve igennel szavaztunk, épp ezért nyilván kisebbségi véleményt nem fogunk megfogalmazni, azt azonban mindenképpen kérem elnök úrtól, az hangozzon el, hogy a Jobbik képviselői kifogásolták azt, hogy egy szimbolikus, mindenki számára támogatható javaslat ismét egypárti indítványként kerül a Ház elé, és mi továbbra is szerencsésnek tartanánk, hogy az ilyen jellegű kérdések közös, többpárti képviselői indítványként kerüljenek a Ház elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tehát akkor szavazunk a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról. Aki igen, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm. Aki nem? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság egybehangzó igennel elfogadta. Köszönöm szépen.

Ezen napirendi pontot akkor lezárom. Köszönöm szépen államtitkár asszonynak a jelenléte, Földi László képviselő úrnak mint előterjesztőnek, és áttérünk a második napirendi pontunkra. *(Závogyán Magdolna és Földi László távozik az ülésteremből.)*

Tájékoztató a Vasárnapi Iskola Alapítvány tevékenységéről

Tájékoztató a Vasárnapi Iskola Alapítvány tevékenységéről. Nagy tisztelettel köszöntöm a napirendi pont előadóit. Kérem, foglaljanak helyet az előterjesztői asztalnál. *(Megtörténik.)* Köszöntöm Jámborné Benkei Ildikót, a Vasárnapi Iskola Mozgalom elindítóját és az alapítvány alapítóját, Moszkovits János urat, az MTVA „Határok nélkül” című műsorának felelős szerkesztőjét, a mozgalom támogatóját, Jámbor Zsuzsannát, a Vasárnapi Iskola önkéntesét és egyben felvidéki referensét, s köszöntöm Lázár Enikót, a Vasárnapi Iskola önkéntesét. Nagyon örülünk, hogy a régi egyeztetés eredményre vezetett, és hogy vendégül láthatjuk önöket egy tájékoztató keretében itt a bizottsági ülésen, és egyben fel is kérem akkor önöket, hogy tájékoztatójukat a bizottság tagjai felé tartsák meg. Benkei Ildikóé a szó.

Jámborné Benkei Ildikó tájékoztatója

JÁMBORNÉ BENKEI ILDIKÓ (Vasárnapi Iskola Alapítvány): Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr, Alelnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nagyon szépen köszönöm, hogy másodszer is lehetőséget kapok arra, hogy másik bizottság előtt - volt még az első, másik összetételű, nagyjából másik összetételű bizottság előtt az első bemutatkozási lehetőségem -, nagyon szépen köszönöm, hogy ismét módot kapok arra, hogy bemutathassam alapítványunkat, azzal a reménnyel - ezt szeretném előrebocsátani -, hogy ez az ötlet, ez a szórványmentő önkéntes munka, ötlet, mozgalom, amit mi tíz éve elindítottunk, ebbe valaki bele fog szeretni és végre valahára intézményesülni tud, hogy azok a hatalmas lehetőségek, amik az évtized tapasztalatai alapján benne vannak, sokkal nagyobbá duzzadjanak, mert én biztos vagyok benne, és kollégám, Moszkovits János újságíró kollégám is meg fog ebben

bizonyára erősíteni, hogy a szórványmentésnek olyan lehetősége rejlik a civilekben, az önkéntes munkában, ami mindeddig kiaknázatlan, ami minden más szórványmentő és civil programmal együttműködve, kapcsolatba állítva igen-igen nagy eredményeket érhet el.

De miről is van szó? A 2004-es gyászos népszavazás utáni tenni akarás hozta létre a mozgalmat, hogy segítsünk valami módon a határon túliaknak, bizonyítsuk, hogy nem mindenki értett egyet azzal a szavazással, sőt a túlnyomó többség nem. Elindítottam, újságírói voltomnak köszönhetően el tudtam indítani ezt a kezdeményezést. A kollégáimtól teret kaptam, népszerűsítettük az elképzelést, jöttek a kollégák, aminek az a lényege, hogy a határ közeli településekről a határ túloldalára egy hónapban egyszer, egy szombati napon elindulnak tanárcsapatok és foglalkozást tartanak a határon túl egy szórványtelepülésen a magyar közösségnek. Egy kicsi magyar mese-, magyar mondavilág, magyar irodalom, történelem és nyelvtan alapján kidolgoztunk egy saját tanmenetet és ez alapján haladnak önkéntes kollégáink, ha igénylik. Ha nem igénylik, mert saját elgondolásuk van, akkor aszerint, ugyanis a munkánk nagyon nagy szabadságot enged meg önkénteseinknek, akiknek a száma most már a 10 év alatt körülbelül 100-ra rúg, és talán olyan 30 lehet - szerényen fogalmazok, lehet, hogy sokkal több - az általunk látogatott települések száma. Mivel egy hónapban egyszer mennek, mivel a szombati napot, a gyerekek szabadidejét meg az önkéntes pedagógusok szabadidejét veszik igénybe, ezért ennél gyakrabban nem tehetjük, de ritkábban sem, mert akkor elvész az előrehaladás lehetősége.

Azt szeretnénk, hogy ezeknek a kiutazásoknak, a mozgalomban részt vevőknek a száma nagyon-nagyon megnőjön. Hogyan lehetne ezt elérni? Most én civilként próbálkozom azzal, meg újságíróként, hogy ismeretségi körben toborzok, de a másik, már a név is sejteti, hogy a lányomról van szó - a családom maximálisan a hátam mögött áll -, őrá rálócsöltem a felvidéki szervezés munkáját, amikor kaptunk egy rövid időre intézményes támogatást a Nemzetstratégiai Kutatóintézetől, és nagyobb elánal tudtunk a munkára összpontosítani. Ennek eredményeként szélesedhetett ki a felvidéki munkánk köre és az újságírói munkám révén. Hadd mondjak erre egy példát anélkül, hogy az idejüket akarnám rabolni.

Most, amikor a Nemzetpolitikai Államtitkárság meghirdette a Kőrösi Csoma Sándor- meg a Petőfi Sándor-program folytatását, Moszkovits János kollégám és főnököm engem küldött el a sajtótájékoztatóra, és ott találkoztam egy fiatalemberrel, aki ösztöndíjjal Délvidéken teljesít szolgálatot, Petőfi Sándor-ösztöndíjjal, de Kárpátaljáról származik. Ott tartottam az interjú után, rákérdeztem, hogy van nekünk ez a Vasárnapi Iskola Mozgalmunk, szeretnénk Kárpátalján is nyitni egy kicsit - zárójelben jegyzem meg, többszöri nekifutásra sem sikerült mind ez ideig, de nem adtunk fel, most a hét végén megyünk és próbálkozunk újra -, és kérdeztem a fiatalembertől, hogy nincs-e valami ötlete. Volt ötlete. Nem megyek bele a részletekbe, most találkozunk majd az ottani líceumigazgatóval is, tehát próbálkozunk. Erre vezetnek, és majd Lázár Enikő kolléganőm el fogja mondani, hogy mire vezetnek a mi egyszerű civil törekvéseink.

Ha egy államtitkárság, egy kutatóintézet vagy bárki egy az egyben átvénné és mozgatná ezt a rendszert, működtetné, állandó kapcsolatot tartana ezzel a közel 100 önkéntessel, ami nagyon nagy munka, az én időmbe ez már nem fér bele, túlnőtt rajtam, állandó kapcsolatot tartana, megszervezné a kiutazásokat, odakint a fogadókészséget, elszámolná az utakat. Ugyanis bocsánat, ezt kifelejtettem, itt a nagy lendülettől elfelejtettem elmondani, hogy az alapítvány a Nemzetpolitikai Államtitkárság támogatásával működött az elmúlt évben, tehát a kiutazások költségét, a benzinköltséget és a foglalkozások költségét tudjuk fizetni, a pedagógusok továbbra is adják az idejüket, a tudásukat, tehát úgymond anyagi terhet ez nem jelent számukra.

De ha már a jövőnél tartunk, akkor azt is szeretném elmondani, és az elnök úr és a képviselő urak és hölgyek támogatását kérni ebben, hogy ha intézményesülni tudnánk, a Kőrösi Csoma Sándor- és a Petőfi-programhoz hasonlóan hadd tudjuk honorálni végre az önkénteseinknek is a munkáját valamilyen formában, hiszen 10 éve bizonyították, hogy nem a pénzért teszik, tehát igazán anyagilag is hozzájárulhatnánk a terheikhez. Röviden én ezt szerettem volna elmondani. Tehát intézményesült formában szeretnénk tovább működni valamelyik intézmény, államtitkárság, bárki égisze alatt és éppen azért, hogy nagyon nagyra nőhessen és tulajdonképpen mindegyik településre eljussanak az önkénteseink, ahol magyarok élnek.

Csak egy fél mondatot szeretnék még hozzátenni az előző napirendi ponthoz. Arany János és Nagyszalonta: Nagyszalontán is ott vannak, 8 éve járnak ki önkénteseink Bőjte Csaba testvérhez Békéscsabáról, és szoros kapcsolatban állunk, tehát ők máris bevonhatók abba, hogy Arany János-émlékév szervezése, hiszen ott vannak, helyben vannak, gyermekeket ismernek, iskolákat ismernek, a kinti pedagógusokkal kapcsolatban vannak.

Megköszönöm figyelmüket, ezt szerettem volna elmondani, és megkérem akkor Lázár Enikőt, aki állandó jelleggel a felvidéki Érsekkétyet látogatja, tehát a Vasárnapi Iskola hagyományos formájában, de nyári táborokra Moldvába utazik, hogy mesélje el röviden önöknek ezeket a tapasztalatait, és hogy mit jelent az önkénteseknek ez a munka.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lázár Enikő, tessék, parancsoljon!

Lázár Enikő kiegészítése

LÁZÁR ENIKŐ (Vasárnapi Iskola Alapítvány): Köszönöm szépen.

Érsekkétyre járok nyolc éve a Vasárnapi Iskola keretén belül. Ének és népzene tanár vagyok, és ott azt láttam, hogy nagyon jól működő táncszakkör van, de valahogy alap nélküli megtámogatottság nélkül. Citerát kezdtem tanítani az ottani iskolásoknak, nagyon nagy kedvvel indultak el, és mondtam, valószínű, hogy ezen a környéken citerakészítő és citeratanár is volt. Elindult a faluban a kutatás, és rá is jöttek, hogy volt citeratanár, még él. A következő alkalommal, hála istennek az iskola igazgatója nagyon ambiciózus, pályáztak és tíz citerával vártak engem. Annyira megnőtt a gyerekek kedve, hogy én a Zeneakadémiáról hoztam citeratanárt és azóta folyamatosan tanítjuk a gyerekeket, és a falunapokon, versenyeken színvonalasan lépnek föl, tehát bármilyen népzenei versenyeken.

Még egy fontos dolog, ami számomra nagyon fontos, hogy jelen vagyunk. Ez egy református iskola Érsekkétyen. Nekem kapcsolatom van a Szentendrei Református Gimnáziummal, ahol országos versenyeket szoktak megrendezni - ilyen az Áprily-verseny tavasszal -, ahol Székelyföldről és a Kárpát-medence minden városából jönnek református iskolák versenyezni. Nagyon fontos az, hogy ezek a kisiskolák - 80 fővel működik ez az érsekkétyi iskola - megtapasztalják azt, hogy nincsenek egyedül. Eljöttek erre a versenyre, dobogós helyezett lett nem egy közülük képzőművészi, zenei téren és versmondásban is. Az önbizalmuknak és az önértékelésüknek szerintem nagyon jót tesz az, hogy ők helytállnak, helyt tudnak állni egy nagyobb megmérettetésben is, tehát egy nagyobb közösséghez tartoznak, és ez erősíti meg őket ebben.

Három évvel ezelőtt a Károli Egyetemre kerültem népzenei tanítani. Nekem édesanyám széki születésű, úgyhogy én is félig-meddig..., tehát én átérzem teljesen, hogy milyen érzés kettősként élni Magyarországon, és Moldvába mentem diákkoromban. Úgy vettem észre a hallgatóimon, hogy nagyon szeretnék Moldvába menni. Nagyon nyitott vagyok, és a Vasárnapi Iskola vezetője hála istennek támogatta az ötletemet, hogy elmegyünk Moldvába táborba. Ott a magyar iskolák úgy működnek

- nem tudom, tudják-e -, hogy a tantervben nem tanítanak magyart, hanem külön egy-egy kis házat vesznek vagy bérelnek, és ott székel vagy magyar tanítók, tanárok tanítanak a délutáni órákban. Természetesen jóval kevesebb gyermek jár el délután ezekre a magyar órákra, mint délelőtt, amikor ott vannak az iskolában, és ezt próbáltuk megerősíteni a táborokkal, táborok szervezésével.

Először egyedül mentem ki Csoma Gergellyel, aki a terület nagy ismerője - 40 évig járt ki Moldvába -, majd a következő évben hallgatókat vittünk ki, és ebben nagyon nagy lehetőséget látok. Egyrészt a hallgatók mint fiatalok, nagyon közvetlenül kapcsolódnak a kint lévő székel és magyar tanítókhöz, a gyerekekkel való hangot gyakorolják, amit az egyetemeken tanulnak, és megerősödve látom azokat a kapcsolatokat, hogy nem csupán csak táborot csinálunk. Ebben is nagy fantázia van és nagyon fontos dolog, de én eggyel tovább lépnék, hogy a tanárokat, a kint tanító tanárokat is megerősítjük abban, hogy szakirodalmat adunk nekik, párbeszédet folytatunk, és ez oda-vissza. Én ezt nagyon gyümölcsözőnek tartom, annál is inkább, mivel idén már ismét szervezem a moldvai tábor, két csoportban megyünk és négy faluba.

Tehát ez is azt bizonyítja, hogy a mai hallgatók, ha meg vannak szólítva, nagyon nyitottak erre a problémára, hogy hogyan tanítsanak magyar nyelvet. Jön velünk másik két tanár is - sikerült, nem is kellett meggyőzni őket - egy rajztanár és egy pedagógia tanár. Tulajdonképpen a hallgatók, az itt tanuló hallgatók gyakorlati téren is tapasztalatokat szereznek, és a kapcsolatokat ápolják a fiatalok is, nekik esetleg több idejük van, mint esetleg nekünk. Tehát ezek élő és bővülő kapcsolatok, és ezért nagyon fontosnak tartom, hogy a fiatalokat bevonjuk és egy új vérkeringés induljon meg ez ügyben, mert mi nagyon lelkesek vagyunk, de ezt tovább kell adni, és ez egy nagyon nagy munka és ez egy nagyon nagy, nem is tudom, motiváló erő kell hogy legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen Lázár Enikőnek. Kérdezem... *(Jelzésre:)* Jámbor Zsuzsanna kíván szólni. Tessék parancsolni!

Jámbor Zsuzsanna kiegészítése

JÁMBOR ZSUZSANNA (Vasárnapi Iskola Alapítvány): Köszönöm szépen, igen. Én a szervezői munkába kettő éve kapcsolódtam be, amikor a Nemzetstratégiai Kutatóintézettel létrejött egy együttműködési szerződés, és Érsekkéty kivételével Felvidéken nem volt jelen az alapítvány sehol, úgyhogy ezt kezdtük el kiépíteni. Nagyon nagy lökést adott ez a támogatás, és Sárospatakon, Sátoraljaújhelyen, illetve Encsen sikerült is megkezdeni a munkát, felvenni a kapcsolatot az iskolákkal, viszont nagyon nagy időt igényel, főleg a kapcsolattartás az, ami nagyon nehéz, mert az elején még lelkesek is akár az emberek, de utána nehéz az, hogy ez meg is maradjon, illetve kint is nehéz fölvenni a kapcsolatot, úgyhogy erre lenne igazából nagyon jó, hogyha olyan ember tudná akár csinálni, akinek ez a fő állása, neki lenne rá ideje. Illetve kint a Via Novával is igyekeztünk felvenni a kapcsolatot, azonban ez is idő hiányában akadt el végül, pedig abban is nagyon nagy lehetőség lenne, hogy az ottani egyetemisták meg onnan kikerülő fiatalok tudják segíteni ezt a munkát és támogatni a továbbiakban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Moszkovits János, tessék, parancsoljon!

Moszkovits János kiegészítése

MOSZKOVITS JÁNOS (MTVA): Itt elhangzott, tulajdonképpen menedzserre volna szükségük, egy koordinátorra, hiszen ennek a mozgalomnak a lendületet éppen a mozgalmi jellege adta, a civil jellege adta. Ez tíz év alatt szerintem kimerítette

minden lehetőségét, annyira megnőtt, hogy szükség volna arra, hogy becsatornázzon valamilyen országos programba, Kárpát-medencei programba, valamelyik háttérintézménynek a tevékenységébe, illetve legyen annak a része, hiszen a cél továbbra is az, ami miatt elindult a Vasárnapi Iskola Alapítvány, hogy a magyar oktatás irányába, a magyar oktatás és a magyarság felé terelje azokat az elbizonytalanodott családokat, akik a szórványok szórványában laknak.

Tehát itt ezt úgy kell elképzelni, hogy vannak például a bihari területek, ahol már nincsen magyar iskola. Ha ők kijárnak oda, akkor ez azt jelenti, hogy ha a magyarságukban megerősödnek, tehát látják, hogy figyelnek rájuk innen az anyaországból, és kimennek önkéntes pedagógusok, akkor megteremtődik annak az esélye, hogy a későbbiekben, tehát ha ott van, mondjuk, egy alapiskola, akkor oda járjanak a magyar iskolába, de ha nincs, akkor mégiscsak egy magyar oktatási intézményt válasszanak valahol a közelben vagy esetleg valamelyik szórványközpontban. Ezért volna szükség erre, illetve hogy valaki felkarolja, tehát intézményesüljön, veszítse el olyan módon a civil jellegét, hogy van ennek egy koordinátora, de továbbra is ugyanolyan hévvel járnának a pedagógusok, mint eddig. Ha ehhez kapnának egy kis ösztöndíjat, mert eddig ezt teljesen önkéntes alapon csinálták, akkor az még jobban megerősítené abban a meggyőződésükben őket, hogy fontos, hogy beérett valami ezalatt a 10 év alatt.

Itt hallgattam Lázár Enikőt és innen jutott eszembe a lehetőség, hogy ők járnak a moldvai csángókhoz és időről időre nyári táborokat tartanak, tehát lehet, hogy össze lehetne hangolni a Romániai Magyar Pedagógus Szövetség által lebonyolított oktatási programmal. Egyébiránt van magyar oktatás, fakultatív magyar oktatás állami iskolában is, de hogy vegyék fel a kapcsolatot akár azokkal. Lehet hogy kellemetlenebb lenne, mert akkor az állami intézménynek beleszólna, mit tudom én, a vezetője vagy az ott még mindig hatalmaskodó hivatalnokok, hanem a magánórákkal, a magánórákat adó tanárokkal, akik részt vesznek az oktatási programban és ezt a 2600 gyereket itt-ott elszórva tanítják, hogy velük tudják összehangolni. És ehhez megint egy menedzser kell - hogy mondjam? -, egy olyan ember, akinek rálátása van az egészre, a Nemzetpolitikai Államtitkárságon keresztül, mondjuk, hogy miként zajlik, meg a Romániai Magyar pedagógus Szövetségen keresztül, amelyik tulajdonképpen lebonyolítja ezt a programot.

Tehát arra lenne szükség, hogy ezeket valaki kézbe vegye, tehát valaki irányítsa, mert Ildikó ezt így önkéntesen eddig csinálta, el tudta végezni ezt a munkát, de emellett még egyre keményebben kell dolgozni azért, hogy a műsort el tudjuk készíteni. Kevesen vagyunk, és sok műsort készítünk, úgyhogy eleve szerintem ott a helye, ezt aztán csinálhatná úgy, hogy kimenne önkéntesként. Ennyit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e a Vasárnapi Iskola Mozgalomhoz, az alapítvány jelen lévő képviselőihez, alapítóihoz kérdésük, véleményük. *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni! *(Jelzésre:)* Szászfalvi László alelnök úr!

Kérdések, észrevételek, vélemények

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Igazából kérdésem nem lenne, mert azt hiszem, egyértelmű és világos a helyzet. Először is szeretném megköszönni az önök munkáját, az elmúlt iksz éves munkájukat. Azt gondolom, hogy egy rendkívüli szolgálatról, misszióról van szó, és nyilvánvaló, hogy sok esetben hiánypótló munkát vagy szolgálatot végeznek. Ez nem jelenti azt, hogy a Kárpát-medencében számtalanféle kezdeményezés van, hivatalos, állami, nem állami, civil, egyházi és egyéb program, projekt folyik, az lenne igazából véve az álmunk és az álomtéljes célkitűzésünk - legalábbis, akik elkötelezettek a magyar

nemzetpolitika ügyében -, hogy ezek a sokrétű és sokféle kezdeményezések egyszer egy olyan hatékony, egymáshoz illeszkedő, egymást kiegészítő erővé tudjanak kifejlődni, amely - most nem akarok nagy szavakat használni, de - legalábbis egy jövőképet, egy pozitív jövőképet ad az egész Kárpát-medence magyarsága számára; no, sikerült befejeznem ezt a mondatot. Tehát azt gondolom, hogy ez mindannyiunk számára célkitűzés, ehhez nyilvánvaló, eszközökre van szükség.

Nagyon fontos a civil kezdeményezés. Amit szerintem nem használunk eléggé, vagy nem tudatosodott bennünk, hogy még a végeken és a szórványok szórványaiban is egy darab magyar hálózat még van, az egyházak. Tehát azt gondolom, hogy ez az az erő, talán mindannyiunk számára elfogadható, minden oldal számára elfogadható, hogy ez még egy meglévő konkrét hálózat. Nyilvánvaló, hogy ezeket a célkitűzéseket csak együttműködéssel fogjuk tudni megoldani, tehát az nem fog menni, hogy csak az állam, csak a kormány, csak a civil szféra, csak az egyházak, csak a kutatóintézetek stb., stb. Ez egyértelmű és világos, hogy csak együttműködéssel fog tudni működni, hogy ez hatékony legyen, vagy egymáshoz illeszkedő tudjon lenni. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ezt a hálózatot mint alapot kellene egyrészt elfogadni, másrészt erre lehetne tovább építeni.

Azt gondolom, hogy itt a magunk részéről annyit tudunk kimondani, mivel a bizottságnak konkrét és olyan jellegű hatásköre nincsen, hogy most itt azonnal döntünk, hogy nem tudom, 3 milliárd forintot erre a célra és sok koordinátort tudnánk ebből működtetni, de azt tudjuk szorgalmazni a Nemzetpolitikai Államtitkárság felé, hogy le kellene ülni és végig kellene gondolni, hogy milyen eszközök állnak erre rendelkezésre, milyen pályázati források állnak rendelkezésre, hogyan lehetne ezt esetleg integrálni valamilyen, akár egy kormányzati programba, akár egy intézmény programjába, hiszen többféle ilyen jellegű lehetőség áll rendelkezésre.

Tehát azt gondolom, hogy mi a magunk eszközeivel, nyilván akár egyenként, akár a bizottság ezt tudja segíteni és támogatni, akár az egyeztetéseket is a Nemzetpolitikai Államtitkársággal, de egyébként a kormányzaton belül is többféle olyan ágazat van, ahol még vannak lehetőségek. Tehát ezeket kellene, gondolom, olyan mértékben koordinálni, hogy ez hatékonyan tudjon működni, úgyhogy én továbbra is sok erőt és kitartást kívánok. Szerintem nem biztos, hogy el kell veszítenie teljes mértékben a civil jellegét ennek a programnak, de valóban jó lenne, ha ez be tudna illeszkedni egy nagy Kárpát-medencei nemzetpolitikai programba, stratégiába, és ki tudja fejteni azt a fajta hatékonyságát, amelyet egy teljes mértékben állami program vagy teljes mértékben kormányzati program nem tud elérni nyilvánvalóan. Köszönöm szépen a munkájukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A bizottság tagjaitól más kérdés, vélemény? *(Jelzésre:)* Szávay képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. *(Folyamatos zúgó hang a felszólalás alatt.)* Tisztelettel köszöntöm önöket ismét. A korábbi bizottságnak magam voltam csak tagja a mostani bizottságból. Köszönöm szépen önöknek, amit elmondtak, de külön köszönöm elnök úrnak és alelnök úrnak, viszont engedjék meg, hogy meglehetősen nagy szomorúságomnak hangot adjak, ugyanis amikor készültem erre az ülésre itt munkatársammal együtt, én elővettem a három évvel ezelőtti jegyzőkönyvet, hogy akkor miről beszélgettünk önökkel, s az a szomorú igazság, hogy pontosan ugyanezekről a dolgokról. Úgyhogy kedves képviselőtársaim, kedves elnök úr, kedves alelnök úr, külön neked mondom...

ELNÖK: A mobiltelefont, laptopot odébb kellene tenni a mikrofontól.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Szóval, amit itt Szászfalvi alelnök úr a legnagyobb jó szándékkal és jóindulattal elmondott, pontosan ugyanezek a dolgok hangoztak el három évvel ezelőtt a bizottsági ülésen, akkor Potápi elnök úr szájából. Tehát nem érzem azt, hogy három év alatt bármit is léptünk volna ebben a kérdésben, úgyhogy engedjék meg, hogy én egy-két dologra visszautaljak, és egy-két kérdésem is lenne a kedves vendégeinkhez.

Önök voltak akkor itt ketten, illetve Felföldi polgármester úr Lakitelekről, az akkori beszélgetésünk lényege nagyjából ugyanaz volt, mint a mainak, ugyanezek a szavak hangoztak el egyébként, hogy intézményesülni kellene, intézményesíteni kellene valahogy ezt a dolgot. Azt szeretném megkérdezni, hogy akkor három év alatt ez miért nem történt meg, vagy így utólag visszatekintve egyáltalán - és bocsásson meg, hogy így teszem föl a kérdést - mi értelme volt az akkori beszélgetésünknek bizottsági szempontból, hogyha ebből semmi nem valósult meg, semmi nem ment tovább, főleg úgy nem, hogy Potápi elnök úr azóta már államtitkár lett.

Szeretnék kiemelni egy nagyon szép mondatot, amit Felföldi polgármester úr Lakitelekről mondott azzal kapcsolatban, hogy hogyan kellene a különböző kis civil kezdeményezéseket összefogni. Akkor azt mondta a polgármester úr: „Pusztán arra kívánnám a tisztelt bizottság figyelmét felhívni, amivel egyébként valószínűleg az itt ülők is tisztában vannak, hogy nagyon sok ilyen kezdeményezés van, de ezek mint valami kis patakocskák, szanaszét folynak, és sokszor a kis patakocskák a sivatagban egészen egyszerűen kiszáradnak.” Az intézményesítésről volt szó három évvel ezelőtt, arról, hogy a civil szervezetek nem feltétlenül bírják az adminisztratív és pályázati terheket, ehhez kértek önök segítséget, akkor először azt szeretném kérdezni, hogy ezen a téren történt-e valamiféle változás.

Kovács Ferenc akkori alelnök úr fölajánlotta Nyíregyháza segítségét, mondván, hogy 460 civil szervezet dolgozik Nyíregyházán, akik biztos bekapcsolódnak ebbe a munkába, illetve Szatmárnémeti, Beregszász és Munkács segítségét is ajánlotta, ami annál is inkább fontos egyébként, mert elnök asszony itt a bizottsági ülésen némileg mentegetőzve, de azért csak elmondta, hogy Nyíregyháza egy fájó pont az önök számára, mert nem sikerült ott együttműködést kialakítani, mint ahogy Debrecenben sem. Szeretném megkérdezni, hogy három év alatt ez ügyben történt-e valami változás. Potápi elnök úr fölvetette három évvel ezelőtt a TÁMOP-os pályázatok lehetőségét, illetve azt, hogy ebben majd valamiféle segítséget fognak önök kapni a kormánytól, az államtitkárságtól. Szeretném kérdezni, hogy ez ügyben történt-e előrelépés.

„A magam erejéből önkéntesként, még egyszer mondom, tudok működtetni egy ekkora létszámú alapítványt, de ebben sokkal több van, ezért szeretném, ha valamiféle intézménybe kerülne.” Akkor ezek szerint semmilyen intézményesülés itt a három év alatt nem történt. *(Jámborné Benkei Ildikó: Nem.)* Jó. „A Vasárnapi Iskola Alapítvány helyzetét megkönnyítené, ha a kiemelt nemzeti jelentőségű intézmények között Magyarország Kormánya elismerné.” - ezt tetszett még kérni három évvel ezelőtt. Úgy tudom, hogy sajnos ez sem valósult meg. *(Jámborné Benkei Ildikó: Nem.)* Kalmár képviselő úr pedig KDNP-s képviselőként azt ajánlotta három éve, hogy „A nyári táborokat akár meg lehetne oldani úgy is, hogy Budapestre, ide a Parlamentbe elhozni a turnusokat egy-egy parlamenti látogatásra nyáron, valamelyikünk vagy a bizottság fogadná itt a gyerekeket.” Ez ügyben történtek-e fejlemények? - ezt is szeretném megkérdezni.

Ezeket a kérdéseket egyébként mind főleg azért tettem föl, kedves képviselőtársaim, hogy picit az önök helyzetén keresztül - ha nem veszik ezt rossz néven - szeretném ismét felhívni a bizottság megtisztelő figyelmét arra, hogy a mi munkánk nemcsak abból áll, hogy különböző meghallgatásokat tartunk itt a bizottsági ülésen, mint ahogy az elmúlt négy évben is számos civil szervezetet, pártot és mindenkit meghívtunk, akik rendre elmondhatják itt a problémáikat, anélkül

egyébként, hogy meglehetősen kevés visszacsatolással a későbbiekben élénk. Ez a példa most azért plasztikus, mert olyan vendégeink vannak, akik néhány évvel ezelőtt is itt voltak már, úgyhogy azért bátorítottam erre a kis visszatekintésre, amit egyébként meg fogok tenni a továbbiakban akkor is, ha olyan vendégeink lesznek, akik egyszer már itt voltak, akik egyszer már elmondták a panaszukat, akik egyszer már megfogalmazták a kéréseiket, és amellyel kapcsolatban úgy érzem, hogy meglehetősen keveset lépett előre bizottságunk. Különösen vonatkozik ez - egyébként ceterum censeo mondom - a határon túli látogatásainkra, amelyek feldolgozásával a bizottság egyébként a mai napig adós.

Arra szeretném tehát felhívni a figyelmet és főleg a bizottság vezetésének a figyelmét, hogy vegyünk komolyan azt, hogyha ide valakit meghívunk, ha valakitől tájékoztatást kérünk, és hogyha valaki segítségért fordul hozzánk. Legyen utókövetése ezeknek a beszélgetéseknek, nézzük meg akár fél év vagy egy év elteltével, hogy egy ilyen beszélgetésen mi hangzott el, és próbáljunk akkor azokban az ügyekben valóban valamilyen segítséget nyújtani azoknak, akik hozzánk ilyen formában fordulnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más kérdés, hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, úgy én magam is szeretném megköszönni az önök tájékoztatóját. Azt gondolom, az elhangzottakból is látszik, hogy nem ok nélkül lett Magyar Örökség díjas a Vasárnapi Iskola Mozgalom és Benkei Ildikó nem alap nélkül lett a Magyar Kultúra Lovagja. Az elmúlt évekbeli tevékenységük, amit így a szórvány magyarságáért vagy a szórvány szórványában végeztek, ez mindenféleképpen elismerésre méltó és ezt az elismerést meg is kapták, ehhez gratulálok és köszönöm szépen a munkájukat.

Amit látunk ebből a történetből, hogy az ilyen irányú tevékenységre nagyon nagy igény van. Nevezhetjük ezt szombati iskolának is, mert a gyakorlatban a legtöbb helyen szombati napon találkoznak a diákokkal vagy éppen akár egy-egy templomban, mise vagy istentisztelet után találkoznak a gyerekekkel, tehát valóban vasárnap, olyan településeken, olyan környezetben, ahol nincs magyar nyelvű oktatás, még fakultáció sem a legtöbb helyen. Ha jól értem, elindult a dolog egy civil szervezetként, egy alapítványként, olyanok voltak az igények, és hál' istennek volt annyi vállalkozó kedvű pedagógus ennek a szolgálatnak az ellátására, hogy ez már olyan mértékűvé, olyan nagyságúvá növekedett, hogy önök szükségesnek tartják azt, hogy valamilyen intézményesített formában működjön tovább, amire Szávay képviselő úr is célzott, hogy ez már három évvel ezelőtt is elhangzott.

Azt gondolom, önök mérlegelték azt, hogy ilyenkor azt a civil szervezeti szabadságot lehet, hogy némileg elveszíti a mozgalom, ha bármilyen állami vagy központi szervhez intézményként kerül ez az ügy. Tény és való, hogy ennek valóban olyan a nagyságrendje, hogy egy ilyen intézményesített formában kell ezzel foglalkozni, és valóban, ehhez kellene egy főállású koordinátor, aki itt a vállalkozó szellemű pedagógusokat irányítja, a fogadókat is felkészíti, és tulajdonképpen összehozza a fogadó szervezetet, iskolát, egyházat, települést a pedagógussal. Elhangzott itt egy bizonyosfajta díjazásnak, ösztöndíjnak is az ügye, hiszen az, amit az államtitkárságtól évi rendszerességgel kapnak, az tulajdonképpen a kiutazás költségeit fedezi. Úgyhogy megértettük a feladatot, meg fogjuk találni és keresni annak a módját, hogy ennek az ügynek a gazdáját még inkább megtaláljuk, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériumánál lehet erre forrást és szervezetet találni vagy a Nemzetpolitikai Államtitkárságnál. Ezt a kérést, ezt a feladatot mindenféleképpen jegyeztük magunknak, és akkor önöké a szó, hogy az elhangzott kérdésekre, véleményekre reagáljanak. *(Jelzésre:)* Benkei Ildikó!

Válaszadás

JÁMBORNÉ BENKEI ILDIKÓ (Vasárnapi Iskola Alapítvány): Köszönöm szépen képviselő úrnak, hogy emlékezetében tartja és szívén viseli alapítványunk sorsát is, és szeretném elmondani ezzel kapcsolatban, hogy a tavalyi év során a teljes anyagi ellehetetlenüléstől az államtitkárság, a Nemzetpolitikai Államtitkárság mentett meg minket anyagi támogatással, amiben reménykedünk, hogy ez most folytatódni fog. Tehát azt mondom, hogy az anyagi gondokból kiségitettek minket, az intézményesülés irányában valóban nem léptünk előre semmit.

Az itt megígért, az előző meghallgatáson megígért támogatásokból sok mindent megkaptunk. Például Kovács Ferenc polgármesterként meghívott engem Nyíregyházára, lehetőségem volt ott a civilek előtt beszélni a munkánkról, sőt másik alkalommal, korábban is jártam már ott. Valami oknál fogva - vagy én voltam ügyetlen agitátor vagy más oknál fogva - nem indult be a munka, tehát ez már tulajdonképpen nem a polgármester úr meghívásán múlt, ő meghívott engem erre az összejövetelre.

A parlamenti látogatásokat nagyon jó néven vennénk, mert szerveznek az önkénteseink ideutazásokat a gyerekcsoportoknak. Nemrégén voltak is, meg is oldották, hogy eljutottak a Parlamentbe, de ha itt valaki háziasszonyként, házigazdaként egy képviselő úr vagy hölgy fogadná őket, természetesen más vetülete lenne a dolognak és jelzés értékű is lenne.

A református egyházat említette alelnök úr. A református egyház valóban ott van még minden kis faluban, és ők segítik a mi erdélyi munkánkat. Tehát egy kicsit hajaz a Vasárnapi Iskola név az egyházi vasárnapi iskolára is, meg van, ahol ténylegesen vasárnap még ott maradnak az önkénteseink és akkor a gyerekistentisztelet idejében fejezik be a foglalkozást, de nem hangsúlyozzuk a református jellegét, éppen azért, hogy ne zárjunk ki mást sem, hiszen senkit nem akarunk ebből a körből kizárni.

Elnök úr felvetésére, hogy az intézményesülés milyen veszélyekkel jár, természetesen nagyon sok minden buktatóval vagy átalakulással kellene számolni, de tulajdonképpen itt az ügy a lényeg, tehát hogy a szórványmentést minél intenzívebben végezhesük, minél több emberrel és minél több helyszínen. Tehát ha itt az önkéntesség vagy bármilyen csorbát szenved, meg fogjuk találni, vagy megtalálunk, én azt hiszem, a módját annak, hogy tovább dolgozzunk a legeredményesebben.

Végezetül még arra szeretnék reagálni, arra, az én hibámra, hogy az idő rövidsége miatt épp azt nem tudtuk meghívni, aki a munkánk eredményességéről tudna beszélni, vagyis azt, akihez járunk. Ezért szeretném idézni Lukács Erzsikének, a kisnyégerfalvai tanítónőnek a szavait - és kérem képviselő urat (*Szávay Istvánnak*:), hogy most ne figyeljen ide, mert ő már hallotta -, aki egy esti beszélgetés során - Kisnyégerfalva a Partiumnak egy magyar települése -, egy esti beszélgetés során, amikor összegeztük a Vasárnapi Iskola eredményességét, akkor elmondta, hogy kevesebb román szót használnak a gyerekek a beszédükben, bátrabban mernek megszólalni - bólogatunk, igen, ez így van -, és épül a magyar iskolánk. Mondtuk, hogy jó, Erzsike, az előzőeket még elfogadjuk, de az azért nem a mi érdemünk, hogy épül a magyar iskola új épülete. Azt mondta Erzsike nagyon komolyan, hogy de igen, eljöttek hozzánk, mi ettől bátrak lettünk és mertük követelni a jogainkat. Tehát erről szól ez a Vasárnapi Iskola, ami nem vasárnap van, hanem szombaton, nem iskola, mert nem ez a lényege, hanem az állandó kapcsolattartás és jelenlét a szórványvidékeken, tehát mindenhol, ahol magyar él. Köszönöm szépen.

MOSZKOVITS JÁNOS (MTVA): Egyet tennék még hozzá, hogy három évvel ezelőtt, amikor itt voltunk, akkor a Vasárnapi Iskola Alapítvány a teljes ellehetetlenülés szélén állt, azóta kétszer is kapott anyagi támogatást a

Nemzetpolitikai Államtitkárságtól, tehát azért Potápi Árpád János emlékezett arra, amit itt elmondott, és azelőtt meg kapott egy kevés támogatást a költségekre a Nemzetstratégiai Kutatóintézetől.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság tagjaiban fölmerült-e még valami ezzel kapcsolatban? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, úgy nagyon-nagyon szépen köszönöm a napirendi pontunknál az előadóknak, Benkei Ildikónak, felelős szerkesztő úrnak, kollégáiknak, hogy itt voltak. Őszintén remélem, hogy ha egy pár év múlva itt találkozunk, akkor Szávay képviselő úrnak nem lesz alapja arra, hogy kifogásolja, hogy esetleg mely dolgok nem történtek meg az elmúlt évben, az elmúlt években. Természetesen följegyeztük ezeket a kívánságokat, stratégiai elképzeléseket, a szórványprogram keretén belül igyekszünk erre megoldást találni. Nagyon szépen köszönöm az önök munkáját, szolgálatát, további jó munkát kívánok ehhez! Ezt a napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Egyebekben engedje meg nekem a bizottság, hogy tájékoztassam önöket, hogy bizottságunk a következő ülését e héten, február 25-én, csütörtökön 10 órakor tartja. Nagykövetjelölti meghallgatásra kerül sor zárt ülés keretében, tehát e héten, csütörtökön, 10 órakor. Elsősorban a Budapesthez közel lakó képviselőtársaimtól szeretném kérni azt, hogy a határozatképességet biztosítsuk. A nagykövetjelölti koncepció megtekinthető a bizottság titkárságán.

Illetve a következő tájékoztatás: Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr, nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszter éves bizottsági meghallgatására előreláthatólag március 8-án kerül sor. Tehát február 25. és március 8., amit most előre látunk, egy nagykövetjelölti meghallgatás és egy miniszteri meghallgatás.

Van-e egyebekben más hozzászóló? *(Nincs jelzés.)*

Az ülés berekesztése

Amennyiben nincs, úgy köszönöm szépen a bizottság részvételét, vendégeink részvételét is a bizottsági ülésen. A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 37 perc)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika